

Publicerad 2007-04-06 09:02 av Mr G

Hej,

- Jag är en lite flicka på nio år mitt namn är Alicia.

Jag bor i ett litet hus på landet.

Min far jobbar på bruket och min mor är hemma.

Mina intressen är att läsa och så skriver jag lite dikter ibland.

Jag älskar mina föräldrar så mycket, men

MASKROSBARNET ALICIA

MASKROSBARNET ALICIA

Hej,

- Jag är en lite flicka på nio år mitt namn är Alicia.

Jag bor i ett litet hus på landet.

Min far jobbar på bruket och min mor är hemma.

Mina intressen är att läsa och så skriver jag lite dikter ibland.

Jag älskar mina föräldrar så mycket, men jag undrar om de

älskar mig? Åtminstone inte pappa.

Det bultar på dörren och Alicias pappa kommer hem.

Han är rödbrusig om kinderna och nästan slänger upp dörren

när Alicias mamma öppnar.

Han sätter sig vid bordet är mycket arg. Han pratar något om någon på bruket.

- Den här skitstöveln kallade mig för lat. Jag drog han över käften.

Alicias mamma blev förskräckt.

- Har du nu ställt till det igen?

- Var är flaskan skrek han och fortsatte.

- Du tror att du är så fin och bra. Jag sliter hela dagarna för dig och din horunge ska ha det bra.

- Lugna ner dig nu säger Alicias mamma.

- Jag gör precis som jag vill i mitt eget hus!

Flaskan kommer fram och då vet Alicia vad som händer.

För detta har upprepats gång på gång.

Han blir full skriker och gormar och till slut efter en lång kamp så somnar han redlös.

Innan han hinner att göra det har han förnedrat Alicia och hennes mamma till den mildaste grad.

Han har åtskilliga gånger slagit båda Alicia och hennes mamma.

Alicia ligger i sin säng och är knäpptyst för hon väntar på att

utbrott snart.

Hon behöver inte vänta så länge förrän han dyker upp i dörren.

Han vrålar.

- Här är visst vår lilla horunge. Hur är det med dig?

- Mår du bra? Eller är jag för djävlig emot dig?

Alicia säger inget hon bara ligger tyst och hjärtat hamrar i hennes bröst.

När inte Alicia gör något så går han där ifrån men innan han stänger dörren säger han.

- Du ska veta att jag sliter för din skull. Vad får jag för det?

En fru som är riktigt skitviktig och en horunge.

Tror du att ni skulle klara er utan mig?

Försök bara en vecka. Gör det!

Sedan slänger han igen dörren.

Alicia är riktigt skräckslagen och gråter som hon alltid har gjort. Att få ligga där och känna ångesten.

Med många frågor, varför är han så mot mig och mamma?

Pappan hade nu somnat och mamman kom in till Alicia och kramade henne.

- Mamma, varför hatar pappa mig?

- Han hatar inte dig, det är spritens fel.

Alicia ligger tryggt i sin mammas famn och tänker.

- Tänk om pappa hade hållit mig i sin famn.

Nästa morgon är som andra dagar. Pappa hade gått till jobbet och Alicia var på väg till skolan.

På vägen dit träffade hon två stycken pojkar som sa till henne.

- Vi vet att din pappa är en försupen, tattare.

- Vem vill egentligen ha en sådan pappa?

Alicia blev mycket ledsen och hon funderade på att inte gå till skolan.

Hon gick till skogen satte sig på en stubbe och tänkte igenom det här.

Där hon nu var fanns en liten jordkällare för det hade stått ett hus där innan.

Hon tänkte.

- Jag ska inte gå hem får vi se vad som händer.

Det är ju ingen ändå som vill ha mig där.

Om jag inte är där kanske pappa är snäll mot mamma.

Alicia gick in i jordkällaren och hon satt där och tänkte hur bra

det hade kunnat vara.

- Jag undrar hur andra barn har det? Slår papporna också dem?

Varför ska alltid pappor dricka sprit?

Det började bli mörkt och Alicia kände sig hungrig men hon tänkte.

- Jag går inte hem.

Alicias mamma var mycket orolig och hade gått och hämtat pappan.

Han sa bara.

- Hon kommer snart när hon blir hungrig.

Tiden gick och det blev kväll och ingen Alicia hade dykt upp.

Mamman sa till Alicias pappa.

- Nu har du skrämt henne för sista gången. Titta nu vad du har ställt till med.

Han riktigt hoppade ur stolen den han satt på.

Han skrek för full hals.

- Jaså, du skyller det här på mig? Är det inte jag som släpar varje dag?

- Ungen borde väl tåla lite.

Alicia satt inne i sin jordkällare och det var nu mörkt omkring henne.

Hennes tankar kretsade runt och hon tänkte att kanske det skulle bli en ändring nu.

Det fanns en slags längtan att komma bort ifrån allt. Men hon älskade sin mamma så mycket.

Det som var svårast att förstå varför han kallade henne för horunge.

Det blev sent och Alicia kände sig trött och la sig ner och somnade.

Hon vaknade till många gånger under natten och tänkte.

- Ska jag gå hem? Nej, om jag gör det blir han bara arg på mig. Kommer att skrika.

- Varför gör du så här. Är det tacken att jag sliter och släpar?

En sådan unge som du skulle inte ha ett hem, för du värdesätter inte det alls.

Detta hade han sagt åtskilliga gånger till henne.

Alicia förstod kanske inte att han var svartsjuk på sin fru för att hon gav så mycket kärlek till Alicia.

Hade hon inte gjort det hade förmodligen Alicia gått under för länge sedan.

Nästa morgon vaknade hon och det var ganska kyligt. Hon kände

sig mycket hungrig nu.

- Varför ska jag äta, jag behövs ju inte mer på den här jorden.

Mamma hade ju alltid plockat svamp och hon tänkte.

- Jag kan väl äta lite av en giftig svamp så är allt över.

- En giftig svamp har mer sympati än vad någon ha för mig.

Hon hittade en svamp som faktiskt såg ut som en kantarell men var absolut inte det.

Alicias mamma var nu så orolig så hon hade gått till bruket och talat om att Alicia var försvunnen.

De bildade en skullgångskedja och gick igenom skogarna.

Inte tänkte de på att den där jordkällaren var så nära.

Alicia började att må illa och kände sig konstig.

Så hon beslutade att gå hem. Men hon orkade inte utan hon föll mot marken precis där skogen började.

Till slut blev hon upptäckt av några pojkar som visste vem hon var.

De sprang till Alicias mamma och talade om att de såg Alicia ligga vid skogskanten.

Alicias mammas hjärta höll på att stanna. Hon sprang iväg med högsta fart och pojkarna visade vägen.

När hon fick syn på Alicia så skrek hon nästan.

- Alicia min älskling hur är det med dig?

På sjukhuset konstaterades det att hon hade blivit förgiftad av åt.

svampen hon

Så hon svävade länge mellan liv och död.

Pappan var där också och för första gången såg man att han grät.

Han anklagade sig naturligtvis för att han hade uppfört sig illa mot Alicia.

Han satt faktiskt och höll Alicias hand i sin.

Om det var det som gjorde att Alicia överlevde det vet ingen.

Men Alicias mamma är helt övertygad om detta.

När hon var vaken och allt var över och de visste att hon skulle överleva.

Tog pappan upp henne i sin famn och kramade henne och grät.

Han sa.

- Mitt lilla maskrosbarn varför har jag inte sett hur vacker du är?

- Hur kunde jag göra så mot denna lilla underbara varelse?

- Alicia grät så tårarna strömmade ned för hennes kinder.

Hon var så lycklig med att känna hur tryggt hon låg i hennes pappas

famn.

Alicias mamma hade den största klumpen man kunde få i halsen.

Hon trodde inte att detta var sant.

Nu stod både Alicias mamma och pappa och höll om varandra.

Precis som de inte ville släppa taget. De var som klistrade vid varandra.

Pappan höll upp Alicia på sina starka armar och sa.

- Alicia kan du förlåta mig, mitt lilla maskrosbarn?

- Jag har gjort dig så illa. Men det var inte jag det var den förbannade spriten.

Alicia kramade sinn pappa så hårt att han höll på att kvävas.

- Ja, sa hon om du lovar att vara min pappa för evigt?

Mr G

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr G med Poeter.se id #13053 innehar upphovsrätten